

Jelentés az emberkereskedelemről – 2009

Kiadta az Egyesült Államok Külügyminisztériuma (Office to Monitor and Combat Trafficking in Persons)

2009. június 16.

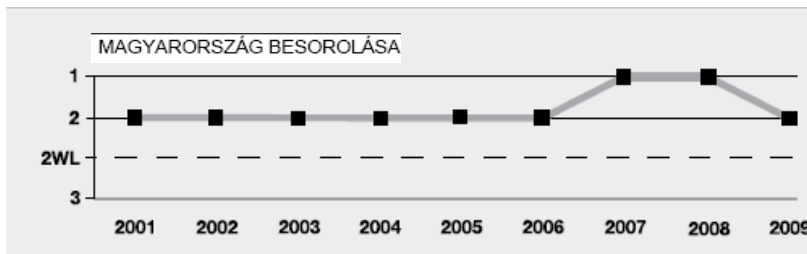
<http://www.state.gov/g/tip/rls/tiprpt/2009/>

MAGYARORSZÁG (2. szint)

Magyarország kibocsátó, tranzit-, illetve célországa a Romániából és Ukrajnából Magyarországra, illetve Magyarországon keresztül Hollandiába, az Egyesült Királyságba, Dániába, Németországba, Ausztriába, Olaszországba, Svájcba, Franciaországba és az Egyesült Arab Emírátsokba irányuló, nők üzletszerű szexuális kizsákmányolását célzó emberkereskedelemnek. A szakértők az emberkereskedelem országhatárokon belüli jelentős növekedését tapasztalták, különösen a Kelet-Magyarországról származó nők esetében, akiket Budapestre és az osztrák határ melletti területekre visznek tovább. A magyarországi árvaházakban nevelkedett roma nők és leánygyermekük különösen veszélyeztetett csoportjait alkotják az országon belüli szexuális célú emberkereskedelemnek.

A magyar kormány nem felel meg teljes mértékben az emberkereskedelem felszámolásával kapcsolatos minimumkövetelményeknek, jóllehet jelentős erőfeszítéseket tesz ebben az irányban. Bár Magyarország fenntartotta erőfeszítéseit az emberkereskedelem elleni küzdelem bizonyos területein, nem mutatta azt az értékelhető előrelépést az elmúlt évben, amelyet az emberkereskedelem áldozatainak védelméről szóló törvény minimumkövetelményei irányoztak elő. Míg a kormány emberkereskedelem-ellenes segélyvonala egyre több áldozatnak nyújt segítséget, és a rendőrség új emberkereskedelmi adatbázist vezetett be az áldozatok felismerésének megkönnyítésére, a kormánynak az emberkereskedelem leküzdésére irányuló átfogó erőfeszítései visszaestek 2008-ban.

A kormány nem biztosított finanszírozást az áldozatoknak segítséget nyújtó civil szervezeteknek, és egy civil szervezetnek be kellett zárnia emberkereskedelmi menedékhelyét – amelyből mindössze

kettő működik az országban – miután a kormány felmondta a menedékhelynek otthont adó, állami tulajdonú épület bérletét. Noha a kormány alternatív épületet kínált a civil szervezetnek, a javasolt létesítmény túlságosan távol volt ahhoz, hogy a

gyakorlatban megfelelő segítséget tudjon nyújtani az áldozatoknak. Magyarország egészen a beszámolási időszak végéig nem tett erőfeszítéseket az emberkereskedelem megelőzésére, amikor is 2009 márciusában belekezdett a kereslet csökkentésére összpontosító három hónapos kampányba. 2008 áprilisában a kormány nemzeti stratégiát fogadott el, amelynek keretében létrehozták az emberkereskedelem ellen irányuló erőfeszítéseket összefogó, és az emberkereskedelem elleni nemzeti cselekvési terv kidolgozásáért felelős nemzeti koordinátor funkcióját, a koordinátor azonban 2009 februárjáig nem tartott értekezletet, és a kormány is meglehetősen keveset tett a stratégia végrehajtásáért a beszámolási időszakban.

Javaslatok Magyarország számára: Növelje az áldozatoknak segítséget és védelmet nyújtó civil szervezetek számára biztosított finanszírozást; folytassa a járőröknek szóló, „érzékenységet fejlesztő” tréningeket az áldozatok felismeréséhez szükséges proaktív megközelítés hangsúlyozása és az azonosított áldozatokkal való megfelelő, emberséges bánásmód kialakítása érdekében; növelje a rendőrség által a megfelelő segítséget nyújtó intézmények felé irányított áldozatok számát; növelje az emberkereskedelmi nyomozások számát, és továbbra is biztosítsa, hogy az elítélt emberkereskedők többsége szabadságvesztés-büntetést töltsön ki; szervezzen kampányt az üzletszerű szexuális cselekmények iránti belföldi kereslet visszaszorítására; valamint fokozza az emberkereskedelemmel kapcsolatos ismeretterjesztési erőfeszítéseket azáltal, hogy figyelmezteti a veszélyeztetett

népcsoportokat a szexuális és munkaerő-kizsákmányolási céllal folytatott emberkereskedelem veszélyeire.

Büntetőeljárás

A magyar kormány a beszámolási időszakban vegyes rendvédelmi intézkedéseket hozott. A magyar büntető törvénykönyv (Btk.) 175/B. szakasza az emberkereskedelem valamennyi formáját tiltja, bár a legtöbb emberkereskedelemmel kapcsolatos eljárás során az ügyészek egyéb vonatkozó törvényekre támaszkodnak. A Btk. 175/B. szakasza egytől tizenöt évig terjedő szabadságvesztést ír elő, ami kellően szigorú, emellett arányosnak tekinthető a más súlyos bűncselekményekért – például nemi erőszakért – kiróható büntetésekhez képest. A rendőrség és a határőrség 21 emberkereskedelemmel kapcsolatos ügyben nyomozott, ami jelentős visszaesés a 2007. évi 48 ügyszámhoz képest. A hatóságok 18 emberkereskedő ellen indítottak eljárást 2008-ban, szemben a 2007. évi 20-szal. 2008-ban 18 emberkereskedőt ítéltek el – 16-ot szexuális, kettőt munkaerő-kizsákmányolás céljából folytatott emberkereskedelem miatt –, 2007-ben összesen 17-et. 2008-ban a 18 elítélt emberkereskedőből hét szabadságvesztés-büntetésének végrehajtását függesztették fel, szemben 2007-tel, amikor ez csak egy elítélt emberkereskedő esetében fordult elő. A beszámolási időszakban négy emberkereskedőt ítéltek három évig terjedő szabadságvesztésre, egyet tizennyolc havi szabadságvesztésre, egyet két évig terjedő szabadságvesztésre, és ötöt öttől kilenc évig terjedő szabadságvesztésre. 2008-ban a kormány 15 bírónak tartott az áldozatokkal szembeni érzékenységgel és a velük való bánásmóddal kapcsolatos képzést, valamint az áldozatok felismerésével kapcsolatos tréninget szervezett a segélyvonalat kezelők számára. 2009 januárjában a magyar és a francia hatóságok sikeresen számoltak fel egy szexuális célú emberkereskedelemmel foglalkozó nemzetközi hálózatot, és mintegy 100 áldozatot azonosítottak.

Védelem

A beszámolási időszakban a magyar kormány jelentősen kevesebb erőfeszítést tett az emberkereskedelem áldozatainak megsegítése terén. 2008-ban a kormány nem támogatta az áldozatoknak szállás, orvosi ellátás, jogi segítség és pszichológiai tanácsadás formájában segítséget nyújtó civil szervezeteket; 2007-ben a kormány az áldozatok segítésére több mint 150 000 dollárnak megfelelő összeget biztosított. 2008 júniusában a kormány felmondta az országban addig működő két emberkereskedelmi menedékhely egyikének otthont adó kormányzati épület bérletét. A kormány ugyan ajánlott egy másik létesítményt, de az túlságosan távol volt ahhoz, hogy az áldozatoknak megfelelő segítséget nyújthasson. A beszámolási időszakban a civil szervezetek az emberkereskedelem mintegy 88 áldozatát azonosították és segítették, szemben a 2007-ben megsegített 45 áldozattal. A kormány által működtetett emberkereskedelmi segélyvonal 50, míg 2007-ben a kormányzati hivatalnokok 37 áldozatot irányítottak a civil szervezetek felé. A rendvédelmi szervek és konzulátusok tisztviselői megközelítőleg 26 áldozatot azonosítottak belföldön és külföldön 2008-ban. Az áldozatokat nem büntették olyan cselekményekért, amelyeket kifejezetten azért követtek el, mert emberkereskedők áldozataivá váltak, és arról sem érkezett jelentés, hogy a hatóságok az emberkereskedők áldozatait bántalmazták volna. A kormány bátorította az áldozatokat, hogy nyújtsanak segítséget az emberkereskedelemmel kapcsolatos nyomozásokban és büntetőeljárásokban, erre azonban egy áldozat sem vállalkozott a beszámolási időszakban. A kormány 30 napos gondolkodási időt biztosított a külföldi áldozatoknak, hogy eldöntsék, együttműködnek-e a rendvédelmi szervekkel, azonban egyetlen áldozat sem kérte vagy kapta meg a harmincnapos ideiglenes tartózkodási engedélyt 2008-ban. Az áldozatok – amennyiben együttműködnek – hathónapos ideiglenes tartózkodási engedélyt kaphatnak. A beszámolási időszakra vonatkozóan nem volt elérhető adat az emberkereskedelemnek áldozatul esett személyeknek kiadott tartózkodási engedélyek számával kapcsolatban.

Megelőzés

Ez év során Magyarország nem fokozta erőfeszítéseit az emberkereskedelmi cselekmények megelőzése terén. A kormány nem szervezett emberkereskedelemmel kapcsolatos tájékoztató vagy oktató kampányt a beszámolási időszak nagyobb részében. A kormány e beszámolási időszakban csak korlátozott intézkedéseket hozott az üzletszerű szexuális cselekmények iránti keresletet visszaszorítása érdekében. 2009 márciusában, a beszámolási időszak végén a kormány a kereslet csökkentésére összpontosító háromhónapos kampányba kezdett. Magyarország aktívan figyelte a bevándorlási és kivándorlási adatokat az emberkereskedelemre utaló bizonyítékok után kutatva. Az év során a kormány emberkereskedelem-ellenes tréninget tartott a Magyar Honvédség csapatainak nemzetközi békefenntartó küldetésük megkezdése előtt.